

[Indenrigsministeren.]

foreslaas der paa dette Omraade oprettet særlige Nævn til Paakendelse af de herhenhørende Spørgsmaal.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Bender: Det foreliggende Lovforslag gaar som oplyst ud paa først og fremmest at træde i Stedet for de med Maj Maanedes Udgang udløbende Love af henholdsvis 28. Maj 1942 og 9. Marts 1943.

Alle er sikkert klar over, at Bolig-situationen saa langtfra har bedret sig, siden Loven af 28. Maj 1942 blev vedtaget, tværtimod er der næsten overalt i Landet indtraadt en Forværring i Boligforholdene trods det offentliges store Indsats paa forskellige Omraader, som har Tilknytning til Boligproblemet. Det er derfor ubetinget nødvendigt at gennemføre en Lov som den her omhandlede, selv om den ikke modtages med lige stor Sympati i alle Befolknings-kredse. Der er dog efter min Formening i den hittidige Lovgivning ligesom i det foreliggende Forslag taget rimeligt Hensyn til begge de to Parter, der i særlig Grad vil være interesserede i denne Sag, Husejerne og Lejerne, men det kan ikke anses for urime-ligt, naar Lovgivningen i særlig Grad tager Sigte paa at beskytte den svageste Part, som i dette Tilfælde Lejeren maa siges at være. Den forhaandenværende Situation indeholder som bekendt Vanskeligheder nok for den brede Befolkning; økonomisk og psykisk taarner Vanskelighederne sig Dag for Dag op, og det vilde være Toppunktet, hvis denne daarligst stillede Del af Befol-kingen tillige i stigende Grad skulde blive udsat for Boligmisèrens uhyggelige Problem. Selv om Lovgivningen paa dette Omraade altsaa kan tages som en Selvfølgelighed, noget, der ikke vil være til at komme uden om, finder jeg alligevel Grund til paa mit Partis Vegne at takke den højtærede Indenrigsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, som i flere Henseender maa anses for en Forbedring af den bestaaende Lovgivning om Lejeforhold, og som vi ogsaa af den Grund kan tiltræde.

Hertil kommer, at de nugældende Love med Rette kan siges at være svært over-skuelige; derfor vil den foreslaaede Bestem-melse om, at der efter Forslagets Vedtagelse vil blive udarbejdet to Bekendtgørelser, en med Henblik paa Nybyggeriet og en anden gældende for Lejemaal om Boliger eller Lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. September 1939, afgjort blive

hilst med Tilfredshed i Befolkningen. En Del Lovovertrædelser paa dette Omraade kan sikkert henføres til, at det ikke har været muligt for almindelige Lægmænd i disse Spørgsmaal at finde Sammenhæng mellem de forskellige Lovbestemmelser, og det er derfor ogsaa rimeligt at rette paa dette Forhold, der stadig med nogen Ret kan siges at være indviklet for Folk, der ikke alt for ofte har Brug for at studere disse Love.

Den højtærede Indenrigsminister har her som i det andet høje Ting gjort udførligt Rede for Forslaget, og en indgaaende Ud-valgsbehandling i Folketinget har rettet paa de Forhold, der fra Partiernes Side har været peget paa, hvorefter Udvalget har kunnet fremkomme med en samlet, af Ministeren tiltraadt Indstilling. Jeg finder derfor for mit Vedkommende ingen Anledning til at gaa i Detailler, men vil her kun udtale Haab om, at den Adgang til i visse Tilfælde at foretage Lejeforhøjelser, som den nye § 38 b hjemler, vil medføre, at Ejerne gaar ind for en bedre Vedligeholdelse af deres Ejendomme. Det kan nemlig ikke bestrides, at det i nogen Grad har skortet paa Vilje eller maaske Evne hertil — trods Tilskudslovene, som vi har haft dem i de senere Aar. Det er vel i særlig Grad Tilfældet med de Ejendomme, som bevis-ligt har ligget paa et saa lavt Lejeniveau, at Midlerne til Vedligeholdelse ikke har kunnet fremskaffes selv med Tilskudslo-vene som Hjælp. Jeg peger paa dette For-hold, fordi det i saa høj Grad har Forbin-delse med Spørgsmaalet Beskæftigelse. Den truende Materialesituation har længe hem-met Boligbyggeriet, selv om det maaske ikke, grundet paa andre Forhold, i saa høj Grad har givet sig Udslag i Arbejdsløshed i Byggefagene, og der er desværre ingen Ud-sigt til en snarlig Lettelse paa dette Om-raade. Det vil derfor meget hurtigt kunne blive af beskæftigelsesmæssig Betydning, at en rimelig Vedligeholdelse af Beboelses-lejligheder igen bliver en Selvfølge, til Glæde for Lejerne og tillige til Gavn for Ejerne, der i det lange Løb ikke er tjent med, at deres Ejendomme forfalder.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget — Tiden er, jeg havde nær sagt som saa ofte her i Lands-tinget, ikke dertil. Loven skal træde i Kraft paa Tirsdag og maa altsaa hurtigt færdig-behandles. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i det høje Landsting. Da der imidlertid fra anden Side er fremsat Ønske om en kort Udvalgsbehandling, skal jeg ved Sagens